DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XVII. ZATURDAG den 28sten NOVEMBER, 1829. N. 49

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ter Drukkerÿ voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WILLIAM LEE.

Private Correspondentie.

Columbia, Nov. 4, 1829.

"Wat het gerucht wegens de krooning van Bolivar aangaat, hetwelk tegenwoordig zoo wel in Columbia als in andere landen in omloop is, en waarover ik in de Curaçaosche Courant melding gevonden heb, kan ik U met alle zekerheid betuigen dat het geheel ongegrond en van alle waarheid ontbloot is. Bolivar zal nimmer een diadeem aannemen, al mogt zulks aan hem opgedrongen worden. Het woord 'Koning' kan in Columbia niet meer gelden, ofschoon dat het opperhoofd der Republiek thans reeds *meer* onbepaalde magt in handen heeft dan menige Europische gekroonde hoofden die hunne volkeren met vrÿe constitutien regeren. Leg de Columbianen, dat is te zeggen, meer dan zeven achtste gedeelte van hen, ketenen en boeijen aan, zÿ zullen klagen en treuren, doch het woord Republiek of onafhankelÿkheid, zal hun weder getroosten; doch de benaming van Souverein is voor het Columbiaansch oor verschrikkelÿk. Ik voor mÿ houd het als eene zekerheid, dat het aanstaande Congres Bolivar als President voor levenslang uitroepen zal, en de Boliviaansche Constitutie, misschien onder eene andere benaming, invoeren. Dit is mÿn gevoelen, en nog drie of vier maanden tÿd zal ik overtuigen dat ik in mÿne veronderstelling niet gedwaald heb. Venezuela zal zich misschien daartegen verzetten, en wie weet of het zich niet van Columbia afscheuren zal; dit is iets hetwelk ik dagelÿks te gemoet zie, en ik geloof dat Paez's verkleefdheid aan Bolivar de eenigste reden is die zulks tot nu toe vertraagd heeft.

"Na dat ik reeds zoo ver met dezen brief gevorderd heb, ontvingen wÿ alhier de tÿding van de uitbarsting eener nieuwe revolutie in dit gemeenebest. De generaal van divisie, José Maria Cordova, een der bekwaamste, dapperste en meest invloed hebbende van Bolivar's veldheeren, heeft in de provincie van Antioquia eene omwenteling weten te bewerken en bevindt zich thans aan het hoofd der opstandelingen, die zich met de woorden '*vrÿheid en de grondwet van Cucuta*' heesch schreeuwen. Na de revolutie van Bogota van den 25sten September des verleden jaars, werd de Generaal Cordova door velen als een der medepligtigen in die volksbeweging gehouden, doch daar men geene genoegzame bewÿsstukken tegen hem vinden kon, werd deze betigtiging in den wind geslagen en Cordova werd niet eens aangeklaagd veel min opgeroepen om zich wegens zÿn gedrag of de in omloop zÿnde beschuldiging tegen hem te verantwoorden en te zuiveren, en men verzekert dat Bolivar nimmer gehoor verleenen wilde aan het gemompel dat de eene den andere tegen Cordova in het oor luisterde; in het tegendeel bleef hÿ zoo volkomen in het bezit van Bolivar's vertrouwen, dat deze hem het bevel over de afdeeling, welke tegen Obando en de opstandelingen van Popayan gezonden werd, in handen gaf. Cordova kweet zich van zÿnen pligt en gedroeg zich, gedurende de operatien tegen Obando, met blÿkbare getrouwheid aan Bolivar. Na dat dien opstand gedempt was, of liever na dat Bolivar aan de opstandelingen kwÿtschelding van straf verleend, Obando bevorderd en weder onder het getal zÿner *Pretoriaansche cohorten* gevoegd had, nam hÿ het bevel over de afdeeling van het leger van Cordova af, en benoemde hem tot Minister van Marine. Men wil nu dat zulks de verbittering van Cordova gaande gemaakt en hem tot eenen opstand aangespoord heeft. Ik zend U hiermede zÿne proclamatie aan de Antioquianen, waarin hÿ met hoogdravende woorden te kennen geeft, dat hÿ het groot werk ter herstelling der vrÿheid op zich genomen en begonnen heeft, dat de regering van Bolivar niet meer erkend wordt, dat het vuur der vrÿheid in die provincie ontstoken, zich, gelÿk de electriciteit, tot Pasto en daarna door de geheele Republiek uitbreiden zal enz. Ik wil mÿ onthouden eenige aanmerkingen op die gebeurtenis te maken, doch zal eeniglÿk zeggen, dat het ongelukkig genoeg voor een land en volk is, wanneer elk veldheer naar zÿn goeddunken handelende, in elke provincie of departement waar hÿ aankomt, het vuur der tweedragt aanblazen en het land in eenen burger oorlog wikkelen kan. Intusschen kan ik U berigten dat zoodra de tÿding van die omwenteling te Bogota ontvangen werd, het gouvernement al de troepen welke aldaar in het garnisoen lagen, en 800 man sterk, onder het kommando van den generaal O'Leary tegen de opstandelingen afgezonden heeft, het is echter zeer zonderling, dat eenen gegoeden en aanzienlÿke ingezeten van die stad, met name M—— door het gouvernement toegelaten is om O'Leary naar Antioquia te vergezellen en te trachten Cordova van zÿn stuk afteleiden en de zaak zonder bloedstorting te vereffenen; ik zeg dat deze verrigting zonderling is, om dat die heer M—— en zÿne geheele familie en vrienden, als ware Santaderisten en grondwetsgezinden bekend zÿn. Zÿne zending komt mÿ dus als een onstaatkundig bedrÿf van het gouvernement voor.

"De post van Bogota, op eergisteren alhier aangekomen, heeft weinig nieuws van Cordova's verrigtingen medegebragt. Men zegt dat hÿ slechts 200 man heeft weten onder de wapenen te brengen en dat de inwoners van Antioquia zich schuil houden; ook verzekert men dat hÿ naar Pasto vertrokken is. Ik twÿfel niet aan, dan dat de rol van dien Don Quichot weldra zal uitgespeeld zÿn. In Bogota was, tÿdens het vertrek van den post, alles rustig. Het gouvernement aldaar heeft eene som van $12,000, welke door de kooplieden op den 28sten Sept. naar Carthagena gezonden werd, *geleend*, en *belooft* om het weder te betalen. Dit is een onvoorzigtigen stap der regering in de tegenwoordige omstandigheden, aangezien dergelÿke maatregelen verstrekken moeten om de gemoederen te verbitteren en tegen het gouvernement in het harnas te jagen."

PROCLAMATIE.

Pedro Alcantara Herran, Prefect over het Departement van Cundinamarca, aan deszelf inwoners :—

Medeburgers!—De generaal Cordova, reeds moede van de rust des burgers levens, wil dat de Antioquianen hem tot werktuigen verstrekken om zÿne grillen te bevredigen. Voorwaar eene ÿlhoofdigheid!—De Antioquianen luisteren niet naar hem; zÿ zÿn reeds hunne staatkundige kindschheid te boven; zÿ zÿn deugdzaam, en, boven alles, zÿ zÿn Columbianen.

Cundinamarquesen!—Het provisioneel gouvernement der Republiek heeft U de aangenaamheden van den vrede en der geregtigheid, onder de bescherming van den vaders des vaderlands, doen smaken. De vertegenwoordigers der natie snelden reeds om U de vrÿheid te verzekeren die Bolivar uit de klaauwen der regeringloosheid ontweldigd heeft. De geheele wereld houdt hare blikken met belang op ons gevestigd, want van het gedrag dat wÿ in deze oogenblikken in acht nemen, hangt ons toekomstig lot af. En het is op dit tÿdstip dat een soldaat met zÿnen getrokken degen, vuur en tweedragt onder Ulieden verspreidende, U de *Constitutie van Cucuta* wil terug geven? Neemt gÿlieden het aan? Is die krÿgsman de tolk van uwen wil? Wilt gÿlieden de verontwaardiging van Amerika en de verachting van Europa opwekken? Eensgezindheid, Cundinamarquesen! en dat wÿ onze blikken op de welvaart van Columbia vestigen.

Medeburgers!—Bÿ deze gelegenheid mÿne stem tot Ulieden rigtende, wantrouw ik uwe vaderlandsliefde niet; deze onregtvaardigheid zÿ verre van mÿ! Ik ben getuige van de verfoeijing waarmede gÿ de aanbieding van eene ironische vrÿheid verworpt, die door verraad en bloed gerugge-steund en door regeringloosheid vergezeld wordt. Ik keer mÿ tot Ulieden ten einde Cundinamarca en Columbia te betuigen dat de verdienstelÿke Antioquia weldra van die *vrÿheid*, welke Cordova haar medegebragt heeft, zal bevrÿd blÿven, en dat er in dien tusschen tÿd, in geene opzigten, de goede orde der andere provincien zal gestoord worden. De Cundinamarquesen wenschen naar de rust des stillen levens, en kennen hunne waardigheid te veel, dan dat zÿ zich vernederen zouden om speeltuigen te worden van den generaal Cordova.

Bogota den 29sten Sept. 1829.—19.

PEDRO A. HERRAN.

BEKENDMAKING.

HET wordt hierby bekend gemaakt dat, ingevolge dispositie van den HoogEd. Gestr. Heer Directeur dezer kolonie dd. 16den October ll. No. 634, de Jaarlyksche vacantie voor de Regtbank van Kleine Zaken zal beginnen met den eersten December en eindigen met half January, zoodanig dat de teregt zittingen van de gemelde regtbank jaarlyks met den derden Maandag van January zullen aanvang nemen.

De fungerende President van de Regtbank voormeld,
C. L. VAN UYTRECHT.

Den 13den November 1829.

Publieke Inschrijving.

Ten dienste der Fortificatie werken te Curaçao.

INGEVOLGE autorisatie van den Hoog Edele Gestr. Heer Directeur van Curaçao en onderhoorige Eilanden, &c. &c. &c.

Zal de Eerste Luitenant Ingenieur, Kommandant der Genie alhier, aan den minst inschryvende verlenen de leverancie van **EEN HONDERD** en **VYFTIG** Ned. Ellen **PRESELLINGDOEK**; welke minste inschryver voor het vervolg van het nog meer benoodigde Presellingdoek de leverancie naar verkiezing zal blyven behouden.

Het *doek* moet zyn gelyk aan het Staal welke dagelyks van des morgens zes ure tot des avonds zes ure ter bezigtiging zal leggen op het Bureau der Genie, de aannemer zal de leverancie op de eerste aanvraag der directie in zyn geheel moeten opleveren.

De betaling zal geschieden in Wissel op het Ministerie van Marine en Kolonien, of aan geld naar verkiezing van het Gouvernement.

De Billetten van inschryving *moeten uiterlyk* Woensdag den 2den December aanstaande des voormiddags om 12 ure aan het Bureau der Genie ingeleverd worden, alwaar nadere informatie, en daarna het antwoord zal te bekomen zyn.

De 1ste Luit. Ingenieur voornoemd,
P. B. VAN DUYN,

Den 27sten November 1829.

Notifikatie en Oproeping!

DE ondergeteekende Commandeur der Eilanden St. Eustatius en Saba, als daartoe naar behooren geautoriseerd, brengt mits dezen ter kennisse van alle diegenen die het zoude mogen aangaan.

Dat op den 18den November des jongst verloopen jaars 1828 eene Brik op deze Reede aanhoudende zonder nationale vlag te vertoonen, door het geschut van het Fort Oranje is gedwongen geworden by te draaijen en ten anker te komen, en by onderzoek ontwaar geworden zynde dat dezelven van geene behoorlyke zeepapieren of documenten was voorzien, is zy vervolgens door het Gouvernement dezer kolonie in possessie genomen.

Dat dit vaartuig by nadere investigatie gebleken is geweest te zyn de Portugeesche of Braziliaansche Brik Aurora, gevoerd door Jose Pereira Salazar, komende van Maranham bestemd naar Lissabon, geladen met Ryst, Katoen, ruw en ongelooide Osse Huiden, en genomen (volgens logboek en verklaring van den zoogenoemden prys meester) op 26° 49° N. Breedte en ongeveer een en een halve graad ten oosten van het Eiland St. Mary, een der Azores, door den Buenos Ayreschen kaapvaarder Congresso, gecommandeerd door John Chase.

Dat het aan bederf onderhevig zynde gedeelte harer lading kort daarop by publieke veiling is verkocht geworden, doch de Brik zelve met de onbedervelyke artikelen derzelve, alhier ruim zes maanden zynde blyven leggen, zonder dat daarvoor inmiddels eenige reclamen zyn ingekomen, met genoegzaam bewyzen gestaafd om de uitlevering te dulden, beiden eindelyk op den 20sten der jongst verloopene maand Mei en den 10den dezer zyn verkocht geworden voor rekening van wien het bevonden zal worden tot het provenu geregtigd te zyn.

Wordende dienvolgens alle de genen welke eenig regt op de voornoemde Brik of lading hebben of sustineren te hebben opgeroepen en aangemaand, om uiterlyk binnen een Jaar, te rekenen van heden, hunne reclamen, met behoorlyke bewyzen gestaafd ter Secretary van den Raad van Justitie alhier inteleveren, op dat door evengemelden Raad op dezelve uitspraak mag worden gedaan, op pœne van zich by faute van dien verstoken te zien verklaren van alle regt en aanspraak op het provenu voormeld, waarover als dan zal worden gedisponeerd zoo als bevonden zal worden te behooren.

St. Eustatius den 13den Juny 1829.

De Commandeur voornoemd,
(get.) VAN RADERS.
Voor kopy conform,
(get.) T. G. GROEBE, Sec.

BEKENDMAKING.

J. J. POOL verzoekt by deze zyne debiteuren hunne nog openstaande Rekeningen te willen komen vereffenen, naardien hy anders in de hooge noodzakelykheid zal gesteld worden dezelven door middel eener geregtelyke wyze te doen invorderen.

Insgelyks verwittigt hy zyne geëerde begunstigers dat hy voornemens is binnen korten tyd zyn Pakhuis optebreken, weshalve hy van heden af aan voor verminderde pryzen zal gaan verkoopen.

Den 14den November 1829.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 27sten November 1829.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, brengt ter kennis van en gelast by deze aan alle Broodbakkers dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt zullen moeten houden van 21 Oncen voor 15 Centen; terwyl de Fransche Brooden Een Once minder zullen kunnen wegen, op pœne als by publicatie van den 16den Maart 1824 is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur voornoemd,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 6den November 1829.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, doet by deze aan alle Vleeschhouwers kennis geven, dat de pryzen van Versch Vleesch voor de loopende maand November zyn bepaald als volgt:

Ossen Vleesch op niet hooger dan 30 Centen per pond.

Schapen of Lams Vleesch op niet hooger dan 25 Centen per pond.

Kabrieten en Varkens Vleesch en Schilpad op niet hooger dan 20 Centen per pond en gelast hun verder zich daaraan te houden op pœne als by de wet is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—NOVEMBER.

21.	golet Geertruida, Levy,	Isle d'Aves
	brik Sara, Athaern,	New York
	golet Dorothea, Nicolaas,	Isle d'Aves
	—— Cleantis, Fournier,	Bonaire
23.	—— Gen. Maj. van den Bosch, La Roche,	Maracaybo
	—— Anthoinette, Simon,	St. Thomas
	bark Drie Gebroeders, Flemming,	Aruba
	golet Gysbertha, Debrot,	Bonaire
24.	—— Mary, Palm,	St. Thomas
25.	bark Carmen, Gil,	Puerto Cabello

UITGEKLAARD—NOVEMBER.

23.	golet Fransito, Franchesqui,
	—— Amable Maria, Tillesin,
25.	—— Maria, Rotjes,
	—— Gran Maria, Conant,
	bark Drie Gebroeders, Flemming,
25.	golet Maria, Carreras,
26.	—— Iliët, Jones,
27.	brik Sara, Athaern,
	schip Douglass, Bourne,
	golet Dorothea, Nicolaas,

Wy hebben op den 15den November van laatstleden jaar in ons Weekblad, nummer 46, melding gemaakt, dat op den 10den dier maand de kapitein *John Ure* en de gewezene kapitein *Beazly*, van de gewapende brik *Bolivar*, voormaals *La Presidenta*, onder Buenos Ayreaansche vlag, met nog drie andere officieren van gemelde brik, door de policie in hechtenis genomen waren, en dat er criminele proceduren tegen hen zouden gevoerd worden.— Dit is geschiedt en op den 3den dezer zyn de vonnissen van bannissement geslagen en op den 13den uitgesproken tegen den gemelden kapitein *John Ure*, wegens het uitoefenen en plegen van ongeoorloofde handelingen en daden die aan zeeroovery gelyk staan; tegen den gemelden gewezenen kapitein *Robert William Beazly*, wegens deelneming, aanmoediging en bevordering van ongeoorloofde handelingen en daden, gelyk staande aan zeeroovery; en tegen den persoon van *William Bathurst*, wegens medewerking tot en bevordering van ongeoorloofde handelingen en daden, welke aan zeeroovery gelyk staan. De twee eersten levenslang, en de laatste voor tien jaren.

De HoogEdele Gestrengen Heer Directeur dezer kolonie heeft officiele informatie van het Consulaat te Maracaybo ontvangen, dat het opper gouvernement van Columbia, by een nader overzigt van het dekreet van Zyne Excellentie den Bevryder President, van den 18den November 1828, betrekkelyk de admissie van Spaansche voortbrengselen en manufacturen in neutrale bodems in de havens der Republiek, het goedgevonden heeft te besluiten, zoo als besloten is: dat het ook voortaan aan vaartuigen van alle bevriende natien vry zal staan, om regtstreeks uit de havens van Spanje in die van Columbia, de voortbrengselen, waren en manufacturen van dat koningryk in te voeren, wanneer die ladingen geene eigendommen van Spaansche onderdanen zyn.

Wy hebben met de aankomst van een vaartuig uit St. Thomas twee Couranten van die plaats ontvangen, van den 14den en 18den dezer, welke geene andere staatkundige berigten behelzen dan de bevestiging der tyding wegens den neerlaag der Spaansche troepen te Tampico. Generaal Barradas is naar Nieuw Orleans vertrokken om vaartuigen te huren tot het overvoeren van het overschot zyns legers naar Havana. Commodore Laborde is te Havana aangekomen.

Grondslagen welke aan het constituerend Congres van Bolivar tot het ontwerpen eener grondwet moeten onderworpen worden.

Wetgevende magt.

Een voorzitter advitam met magt om zynen opvolger te benoemen, het leger te gebieden en alle militaire en burgerlyke ambten te benoemen—*volstrekt veto.*

Vice President door den voorzitter gekozen, aan wien hy onderworpen is. Zyne attributen zal de President by een afzonderlyk dekreet vaststellen.

Secretarissen van Staat.—Zy worden door den voorzitter benoemd en zyn hem onderworpen en verantwoordelyk; hunne attributen worden door een byzonder dekreet van den voorzitter aangewezen.

Wetgevend ligchaam.

Een Senaat erfelyk en levenslang, wordt door den voorzitter benoemd, en dient hem tot raad tot de herziening van de ontwerpen van wet. In den tyd dat de kamer der vertegenwoordigers byeen is, maakt de Senaat eene tweede wetgevende kamer uit voor de beraadslaging der wetten, die aan het wetgevend ligchaam onderworpen worden.

Kamer van vertegenwoordigers, waarvan de leden door de provincien worden benoemd in verhouding van een op iedere vyftig duizend zielen. De vertegenwoordigers moeten een kapitaal bezitten van zes duizend pezos in vaste goederen; zy vergaderen alle twee jaren tot het in overweging nemen van de ontwerpen van wet welke de President aan de beraadslaging van het wetgevend ligchaam onderwerpt.

Regtbanken.

Een oppergeregtshof, waarvan de leden door den voorzitter worden benoemd, welke hetzelve regelt by een afzonderlyk besluit, zoo ten opzigte van deszelfs vorm, attributen, als omtrent de wyze van procederen.

Hooge geregtshoven, waarvan de leden door den President worden benoemd.—Zy zullen even als het oppergeregtshof worden georganiseerd.

Mengelingen.

MEDEGEDEELD.

Eene vraag over de maatschappelyke orde.

Op gisteren vernam men dat het leger hetwelk van Buenos Ayres tegen Brazilie gebezigd werd, het gouvernement omver geworpen en dat een voormalige bestuurder van die Republiek zich aan het hoofd der regering geplaatst heeft. Op heden leest men, dat eene militaire oproerige beweging de hoofdstad van Mexico met verschrikking, moord en plundering vervuld heeft. De slagtoffers worden by honderden geteld. Het gemeen, dat in alle plaatsen en in alle landen steeds naar buit dorst, heeft deszelfs wreede en verwoestende hand op de bezittingen der inwoners gelegd. De regering nam de vlugt en de agenten der vreemde mogendheden hebben zich van die tooneelen van regeringloosheid verwyderd. De oude haat tegen vreemdelingen werd door gruwelyke en onmenschelyke daden aan den dag gelegd; en het is klaarblykelyk, dat dat ongelukkig land geheel en al aan alle de verschrikkelykheden eener regeringloosheid overgegeven is. De eerbied welke men aan een gouvernement verschuldigd is, ziet men reeds verdwynen, om dat het aan dergely-

ke slagen blootgesteld is; het nationaal crediet ondergaat hetzelfde lot; de vreugde der vyanden van Amerika, en de hoop van Spanje hebben nieuw voedsel verkregen. Zoo nu in het midden van zoo vele rampen en onheilen, zoo wel tegenwoordige als toekomende, zich een burger opdeed, die door zyne diensten aan zyn vaderland, gelyk die welke Bolivar aan Columbia bewezen heeft, met regtmatigheid de magt in zyne gespierde hand nam, om de door woede en bloeddorst verblinde en elkander vernielende partyen van elkander los te rukken, om de rust aan het vaderland, de veiligheid aan zyne medeburgers, de vastheid, eer en zekerheid aan de publieke orde terug te schenken, zou dan, vraag ik, zulk een man de naam van overheerscher verdienen? Wat blyft er voor overheersching overig wanneer de maatschappy ontbonden is en wanneer men beproeven moet om de partyen met elkander te vereenigen? Is zulks niet eene dier hagchelyke gebeurtenissen waarin het vooral noodig is om vóór alles voor het bestaan en het leven te waken? De noodzakelykheid van eene omstandigheid, kan somtyds, door gebrek aan anderen, in het midden eener maatschappy, zoodanige verborgene maatregelen vereischen welker invoering niet aanneembaar is dan wanneer de publieke welvaart dezelve vordert. En wie twyffelt een oogenblik aan, dat er van die middelen misbruik kan gemaakt worden? Doch van wat wordt er al geen misbruik gemaakt? Men moet het aan kwade gezinde geesten overlaten om achterdocht en vrees te koesteren voor onvoorziene gebeurtenissen, zoo als de ontwikkeling van voorvallen in den gewonen loop der maatschappyen; slechts by de eersten worden er reden gevonden om de laatsten te veroordeelen.

Het ongeval van Mexico, is, buiten de rampen welke het aan die stad toegebragt heeft, over het algemeen noodlottig voor het staatkundig bestaan der Amerikaansche staten. Het zal genoegzame voorwendselen opleveren om de erkenning dier nieuwe staten te vertragen. Het zal voedsel geven aan de redevoeringen van velen tegen de orde van zaken die in Amerika heerscht; het kan gewaarwordingen in Spanje levendig maken, die door den tyd misschien uitgewischt waren (*) en het is, met een woord, een groot ongeluk voor Amerika.

In 1828 heeft de minister van buitenlandsche zaken aan het kabinet van Frankryk verklaard: *dat de Franschen handel met Zuid Amerika in 1827 vyftig millioenen bedragen heeft.* Van hoe veel belang is het dus voor Frankryk dat de uitbarsting van eene zoo ryke bron niet verhinderd worde? Bedroeg die handel in die gewesten vóór de omwenteling aldaar eene zoo belangryke som? Binnen de tien jaren tyd zal hy, slechts door de natuurlyke vorderingen des lands, honderd millioenen bedragen. Zal Spanje of eene regeringloosheid die aangroeijende welvaart doen af of aannemen? Zoo Bolivar zich bepaalde met te zeggen: *"Burgers! stryd gylieden de een tegen den ander naar uw goeddunken, het is voor de eer der vryheid; myne grondbeginselen wederhouden my om my tegen de regeringloosheid te verzetten; de eene helft van den staat zal zich van de andere helfte losscheuren; de tooneelen uwer verwarringen zullen Spanje aanmoedigen om zyne oude ontwerpen tegen U weder aantevangen en om zich als het middel ter herstelling van den vrede in uw midden weder te herstellen; dit is alles aan my bekend, doch ik eerbiedig de vryë grondbeginzelen; de naauwgezetheid in de stipte nakoming van dezelven zal Uliedèn, wel is waar, duur te staan komen, doch wat kan ik er aan doen? Deze zyn grondbeginzelen, ik wil van dezelve niet afwyken, om my niet bloot te stellen dat de libera en van Europa my met den naam van overheerscher bestempelen."*—

(*) Hoe rasch is deze voorspelling bewaarheid geworden! Reeds ziet men de kusten van Mexico door eene Spaansche magt bezet! Reeds wappert de vlag van Castilië op den Mexikaanschen grond!—Dat de Columbianen en andere onafhankelyke Zuid Amerikanen zulks ten voorbeeld nemen, en nimmer vergeten dat:

"Wanneer twee honden vechten om een been,
"Komt de derde en neemt het weg alleen."

VERTALER.

Dank den Hemel! Bolivar is beter met de ware belangen van zyn land bekend. Gelukkig met zyne overheersching, blyft Columbia van die tooneelen bevryd, welke zoo kortelings geleden Mexico geschokt hebben. En dat het Opperwezen in zyne weldadigheid aan Mexico zoo eenen burgerlyken overheerscher als Bolivar schenken wilde, die, gelyk hy, in staat zoude kunnen zyn, om het land te zuiveren van eerzuchtige inzigten van militaire opperhoofden, die Amerika by aanhoudendheid blyven verontrusten. Hetgeen Amerika geleden heeft, bewyst genoegzaam hoe groot het gevaar is dat men te wachten heeft van eenige militaire opperhoofden, die met elkander gelyk zynde, elkander in den stryd op het slagveld den roem betwisten, doch die tevens in de steden mededing ers van elkander in eerzuchtige ontwerpen zyn, en zoo genegen om het vaderland dat zy gediend hebben weder in slaverny te dompelen. Tusschen hen is de overgang van de eene party naar de andere eene gemakkelyke zaak, en de geschiedenis bewyst genoegzaam de eenvormigheid van hunne gezindheden in dat punt. Hoe droevig de gebeurtenis van Mexico ook zyn moge, blyft er nogtans eene troostende gedachte overig: dat hoe verdeeld de partyen ook zyn mogen, zy zich evenwel tegen Spanje vereenigen zullen, en dat hunne burgerlyke twisten hunne onafhankelykheid niet vernietigen zullen. Dit is het hoofd punt! De tyd zal voor het overige zorgen. Aldaar, zoo wel als in alle andere landen, zal hy de zaken veranderen, en dien geest van eerzuchtige krygsmannen, eene wezenlyke roede der maatschappyen, doen uitdooven. De beschaafdheid vergunt aan krygslieden geene andere velden dan aan de frontieren en tegen over het gezigt van den vyand.—*De Abt de Pradt.*

Voortgang der verstandsverlichting in het voormalig Spaansch Amerika.

Het is eene bekende daadzaak dat de geestelykheid in Spaansch en Portugeesch Amerika zich immer bevlytigd heeft om het volk in het denkbeeld te brengen, dat alle onroomschen, als ketters en joden in ligchaams vorm geheel verschillen van de vroome katolyken en even als de dieren staarten en gespleten hoeven hebben. Dit was een voortreffelyk middel om de geloovigen buiten allen omgang met onroomschen te houden en hen alzoo te bewaren tegen alle besmetting van kettery.

Dit voordeel heerschte niet alleen in afgelegene gedeelten in de binnenlanden van Zuid Amerika, maar zelfs in die streken welke aan de zee grenzen en eenigen omgang met vreemdelingen hadden. Zoo hebben wy wel eens hooren vertellen van eenige ingezetenen van Curaçao, die zich in vroeger tyd op de vaste kust bevonden en aldaar bekend waren voor Protestanten of Joden, dat men hun in ernst afvroeg, of zy geen staart hadden, dien zy onder hunne kleederen verborgen.

Na de omwenteling in Spaansch Amerika en het toelaten der vreemdelingen in die landen, heeft men aldaar eene gunstige gelegenheid gehad om de zaak physiologisch te onderzoeken. Toen de huisvrouw van Kolonel Bradburn, een Amerikaan in Mexikaanschen dienst, van haar eerste kind bevallen was, kwamen er geheele scharen van ingezetenen van Mexico om het kind te zien, ten einde met hunne eigene oogen de natuur van den staat van dit jongentje te beschouwen, daar dit kind van kettersche vader en moeder geboren zynde, onfeilbaar een' staart moest hebben. Eene andere Protestantsche dame, die te Guadalaxara een nonnenklooster bezocht, werd door de zusters verzocht om zich te onderwerpen aan een *"inspectio nudi corporis."* hetwelk zy ook gereed toestemde en aldus hare katolyke zusters van de *non existentie* van een' staart overtuigde.

Thans, na zoo veel physiologisch onderzoek, is men, (volgens een brief uit Zuid Amerika geplaatst in de Scots Times, July 18, 1829) te Peru en Mexico zoo ver in de natuurkunde van den mensch gevorderd, dat men zich overtuigd heeft, dat het geen noodzakelyke vereischte is voor een ketter of jood gespleten hoeven en een' staart te hebben, maar dat het uit de ondervinding blykt, dat vele hunner even zoo geschapen zyn als alle vroome katolyken.

COLOMBIA.

We insert this day a document which it seems has been much reserved, and we believe, never appeared in public prints.—From the same it appears, a province giving law to the supreme government.

Capitulation of General Obando in Pasto.

Simon Bolivar, Liberator President, &c.

Seeing the concessions requested by the commissioners of the province of Pasto, as garantees by which they acknowledge the supreme government, I have decreed and

DECREE

Art 1. The government will protect in Pasto and in the whole Republic, the Roman Catholic religion.

2 Having the government convoked the national convention to meet on the 2d of Jan. of the present year; the wishes of all the good citizens through out the republic are thereby fulfilled.

3. The act of amnesty decreed on the 16th of January last, comprehends all those who directly or indirectly have joined themselves with the opposition party against the government, whatever might have been their circumstances, including the prisoners of war, who must be placed in liberty.

4. The clergy in Pasto and of its province and of all those places which have embraced the said party, shall without any exemption enjoy the same priviledge.

5. In consequence of their sufferings, there shall be in the province of Pasto, for the space of one year, no recruiting for the army, neither shall there be exacted any ordinary or extraordinary contributions.

6. Every assistance which may be required from the said province shall be repaid according to its real value.

7. There shall remain in Pasto all the arms and ammunition necessary for its services, at the disposition of its commander of arms; for which situation the government may chuse out of the most popular chiefs in said province.

8. The troops which remained in Pasto are to be paid by the government monthly, without any imposition whatever on its inhabitants.

9. The government will reward according to their merits and services all the chiefs and officers, who are now serving in the province of Pasto.

10. It shall be prohibited that no person of the opposition party be insulted by the military of the army.

11. All the chiefs and subalterns of the above mentioned party, shall be free from any responsibility, concerning the effects which have been taken for the expences of the troops.

12. There shall be admitted in the mint of Popayan to be coined, all the golds, as well in ingots as in dust which may be sent, accompanied with a certificate of the collector of Pasto, and proved to have been exported from it and of which the duties have been paid.

13. The government will at all time remember the merits and services of the public functionaries which have emigrated from Popayan, to replace them in their situation whenever opportunity may present itself.

14. For the period of one year, no persons serving actually in the province of Pasto, can be compelled to enroll themselves in the standing army. The foreigners may return freely to their homes, with the correspondent passports.

The Ministers Secretaries of state in the respectives departments are recommended with the execution of this Decree.

Given in the head quarters at Puente de Mayo the 2d of March 1829, the 19th of the independence.

(Signed) SIMON BOLIVAR.
For a true copy,
(Signed) J. DE ESPINAR.

FROM AMERICAN PAPERS.

NEW YORK, OCT. 24.

RUSSIAN BULLETIN.—St. Petersburgh, Aug. 26.

His Majesty has received from the Commander-in-Chief of the Second Army, the following report on the operations of that army to the 13th of August:—

Your Majesty will be pleased to perceive from my report of the 18th (30th) July, that on the 16th (28th) Karnabat was occupied by the 7th infantry corps. At the same time I ordered Count Pahlen's corps to occupy Karabunar, to push its vanguard forward to Faki, and to send out reconnoitring parties on the roads to Trinova, Kirk-Kilissa, and Adrianople. Meanwhile, not to lose sight of the enemy retreating from Karnabat, Major-General Sheremetiff was on the 18th detached on a strong reconnoisance with the 2d brigade of the 4th division of

Hulans, four cannon of the horse artillery, and 100 Cossacks, towards Jambol. As the General was approaching Karnabat on the 19th, he fell in with a corps of 15,000 men, under the command of Halil Pacha. A warm action ensued, in which the undaunted Hulans, disregarding the great force of the enemy, and powerfully supported by the skillfully directed fire of the artillery, gave a new proof of the superiority of our cavalry over the Turkish, for the charges of the enemy were not only every where repulsed, but he was driven from the field of battle into the town and the whole of his camp delivered up to the flames. Towards evening Major-General Sheremetiff left 100 Cossacks before Jamboll, and approached the 7th corps, stationed near Karnabat, where he himself arrived on the 20th. Halil Pacha, alarmed by this bold manœuvre of our detachment, and supposing that he would on the following day be attacked by the whole of our force, retreated in the greatest haste during the night, between the 19th and the 20th (31st of July and 1st of August), with part of his force towards Adrianople and part towards Slivno (Selimno,) leaving in Jambol a considerable quantity of munitions of war, and 39,000 ponds of biscuit. On the 21st (August 2) Major-General Sheremetiff occupied Jambol.

With a view to a closer communication with Lieutenant General Krassowski, as well as to confine the enemy as much as possible near Choumla, I gave orders for the occupation of the defiles of Chelikawak and Chenge, which were still in the power of the Turks. The detachments of Major-Generals Rogowski and Sawadski, which were formed out the regiments of their brigades, under the command of Maj. Gen. Nabel, were employed on this service, and were marched, the former by the way of Dobrol, the latter by the way of Chenge, towards Cheltkawak. At the same time Lieutenant-General Krassowsky was directed to undertake a general movement from the side of Marasch against Choumla, and in that way to bring himself into closer communication with me. All the dispositions I had thus made were, on the 25th of July (Aug. 6). crowned with the happiest result. The Turks were almost every where driven out of their impassable defiles, and their intrenchments demolished, by which means we obtined the intended communication with Lieut. General Krassowsky, who, on the 26th (Aug. 7) reported, that, in pursuance of the order he received from me, he had on the 25th (Aug. 6) approached Marasch, and had sent five battalions of infantry, the hussar regiments of the Prince of Orange and the 9th Orenburgh, with the artillery belonging to them, under the command of Major-General Prince Gortschakow, Chief of the general Staff, towards Eski-Stamboul, and further on; that the Grand Vizier had thereby been obliged to advance against him with a considerable force, which he immediately attacked, and drove between the fortresses of Matschin and Truil, in such a situation that the Vizier was only enabled to fall back upon Choumla with a small part of his troops, exposed to the grape-shot of our artillery, while the remainder, seeking their safety in flight along the hills between the fortresses of Matschin and Truli, were pursued by the 22d regiment of Yagers half way over the mountain, where they at last succeeded in hiding themselves in their intrenchments. In this affair the enemy lost 500 men: above 50 were made prisoners. Our loss was two privates killed, two officers and 18 privates wounded.

Meanwhile we learned from the spies whom we had sent out from Karnabat and Jambol, towards Slivno, that a considerable corps was forming in the last-mentioned town, that fortifications were constructing, and that the Grand Vizier was expected with troops from Choumla. This news appeared the more probable, as Major-General Prince Gortschakoff III. who made a reconnoisance on the 27th of July (Aug. 8) towards Jumai, reported that he had discovered traces of the movement of a strong corps, and that, according to the statements of the inhabitants of Jumai, a number of troops with artillery had proceeded on the 24th and 25th of July (5th and 6th of August) from Choumla towards Kosan.

As the first brigade of the 12th division of infantry had arrived at Sizeboli by water from Sebastopol, I made it relieve the regiments of the 19th division, and sent them direct to Aidos, where they were joined by the reserves which were there collected. I ordered the Simhirsk and Murom regiments to advance to Karabunar, and from a junction with the Corps of Count Pahlen, for which purpose the reserves were also marched forward. At the same time, I detached the 2d brigade of the 2d division of the Hussars and Bug Hulans, with its artillery, from Lieutenant-General Krassowsky, and made it join me by forced marches.

With this considerable reinforcement, and the expectation of the advancing reserves, I felt myself able, without weakening the garrisons of the places which had been taken, to fight a new battle with a concentrated force on a point so remote as Slivno. The troops destined to this object therefore made a concentrated movement on the 28th of July (Aug. 9) towards the village of Dragodanovo, which is situated on the road from Karnabat to Slivno, about 15 wersts from the latter place. The 7th corps advanced from Karnabat, the 6th from Aidos, and the 5th division of infantry, with the Pawlograd Hussars belonging to the second corps, from Karabunar. Major-General Sheremetiff's detachments were ordered to remain in Jambol, and to observe the roads to Adrianople and Slivno. On the day of the attack, however, to approach the latter town with reference to the general action. In order not to obstruct the junction of the Grand Vizier with the troops collected in Slivno, where he was daily expected, I gave my troops a day's rest on the 30th of July (Aug. 11) at Dragodanovo. The Turks taken on that day by foraging parties of Cossacks concurred in stating that the Grand Vizier was hourly expected, and that his son Hussein, with the advanced guard, consisting of Albanians, and already arrived in Slivno. The enemy's force here, united under the command of the Seraskier Halil and two other Pachas, consisted of thirtheen regiments of regular infantry, three regiments of regular cavalry, and between 4000 and 5000 irregular troops with their artillery.

Before I give an account of the battle which took place, a description of the situation of the town of Slivno may not be superfluous. This town stands at the foot of the circuit of hills which from the last heights of the Balkan, whose rocky ridges are covered with low but thorny bushes. The roads from the mountain are—1st. The Kosan road, which runs from the Balkan about four wersts in front of Slivno, joins the Karnabat road, and proceeds over an open plain to the town; 2d. The Jambol road, which leads through level and open valleys to that town; 3d. The Janisar road, which meets the Jambol road about a werst from Slivno; 4th. A mountain road, which leads to Kasanlik; and 5th, a road to Staroreka. The circuit of the town is extensive, and on the side towards Jambol, where the enemy expected our attack, is defended by intrenchments.—After I had taken into consideration all these localities, I so availed myself of my means, that I cut off the enemy from every road by which he might retreat with his artillery. For this purpose I ordered the 7th corps, with the whole of its cavalry and artillery, to march in the night between the 30th and 31st of July (11th and 12th of August) on the Karnabat road to within eight wersts of the town of Silvno.

The 6th corps marched at three o'clock in the morning. The 5th division of infantry, under Colonel Pahlen, however, which had arrived during the night, took a short rest, and did not march until six o'clock, to form the reserve of the 6th corps. Major-General Sheremetiff's detachment which had marched from Jambol, approached Slivno in that direction, and halted at the distance of eight wersts from the town. The Major-General was ordered to advance at day-break on the road to Janisar, and to occupy that town.

On the 31st (August 12) at six in the morning, when the corps of Lieutenant-General Rudiger had approached the junction of the Kosan and Karnabat roads, I detached thither the 6th regiment of the Blach Sea Cossacks, and at the same time ordered the 14th regiment of Yagers to take a strong position on the same road, some werts from the Balkan. I allotted the 2d brigade of the division of Bug Hulans for a reserve, in order thereby to secure our right flank from a sudden appearance of the enemy on the side of Kosan. In the mean time I made the troops march forward. As we approached the ground intersected with vineyards, gardens, and woods, I ordered the whole of the cavalry to make a flonk movement to the left, and to turn into the Jambol road, whither the enemy had sent a considerable part of his regular cavalry and infantry. Being certain that the principal strength of the town lay towards the Jambol roads I placed the whole of the infantry of the 6th and 7th corps round the foot of the hill and on the Kosan road, in order thereby as soon as I should obtain possession of the town, to turn the whole of the fortifications, and thus oblige them, without firing a shot, to surrender to the arms of your Imperial Majesty. All these arrangements succeeded according to my wish.—Scarce had General Rudiger pushed forward his cavalry, which consisted of the 1st brigade of the 4th Hulan division, and the 2d brigade of the 2d Hussar division, with their artillery and, a company of Don Cossacks, and advanced to the proper distance, when he opened the fire of his artillery, attacked the enemy, and drove him towards the town, and then into the fortress.

During the action on our left wing, the right advanced rapidly; but Count Pahlen remained in reserve between the right and left wings. The enemy fired some shots from the cannon, to which I opposed the 19th brigade of artillery; upon which he hastily withdrew his guns and began to fall back towards that part of the town.—The inconsiderable fire of the enemy did not retard the rapid advance of the battalion of the 18th division into the town, whereby the enemy were compelled to abandon the fortifications of the Jambol road, and to fly in all directions along the footpaths through the mountains and cliffs. His principal masses retreated along the Kasamlik and Staroreka roads, pursued until six in the evening by our infantry and Cossacks. The terror of the enemy is so great, that he has not the courage to make any considerable stand, and it appears that in this respect the leaders of the troops set the example. The trophies of this day consist in the taking of the whole of the enemy's artillery, viz. nine cannon, with all their powder-chests, six standards. and 300 prisoners. The loss of the enemy in killed and prisoners is very great.—We have besides found large supplies of ammunition and provisions in the town of Slivno. Our loss in killed and wounded does not exceed 60 men; among the former is one officer, among the latter two.

In making to your Majesty my respectful report on this new deed of arms of your victorious army, I have to add, that I send the keys of this rich and populous town, which is considered the second next to Adrianople, with the six captured standards, by sea to Odessa, whence they will be conveyed to your Imperial Majesty by my Adjutant, Lieut, Andro, of the Yager cavalry guard.

In conclusion, I have the happiness of observing, that on my entering the town of Slivno, a numerous body of clergy of our faith welcomed the troops with the cross and holy water, while the people received them with tears of joy, and presented to them bread and salt.—This sincere expression of feeling sprang from the honest hearts of the Bulgarians, who are attached to us, not only as members of the same religion, but in consequence of our friendly conduct towards them. Though the town was taken by storm, no outrage was committed, and our warriors, so terrible in battle, occupy, in perfect order and tranquility, their different quarters, where they are treated with bread and wine by the worthy inhabitants.

From the London Courier of Sept. 14.

The intelligence from the East, since our last, had added but little to our knowledge. It has only filled up the outline of the facts with which we were already acquainted. Thus we have the details of the triumphal entry of the Russian army at Adrianople, its Commander-in-Chief riding at its head, and the whole population assembled as on a day of fete, to enjoy the splendid spectacle. Only 5,000 men, it will be seen by the following extracts, were kept within the city; the rest were disposed of in several directions, and a corps was sent ten leagues in advance on the road to Constantinople. The advanced posts of General Diebitsch's army were therefore, on the night of the 21st, not more than twenty leagues (or sixty miles) distant from the capital. The number of troops with which he entered Adrianople was 28,000; but the whole amount of the army now acting with him in Roumelia is said to be 56,000. It is probable that he will continue to push his posts slowly towards Constantinople, and that his chief object will be to send a strong corps to the Dardanelles, to carry the fortifications on the European side, and upon the passage of the Streights to the Russian Mediterranean fleet which may then sail up the sea of Marmora to Constantinople. For the Russian vessels being towed by a steam boat close to the shore in the possession of their troops, would run no danger from the fire of the opposite batteries. As to the occupation of the celebrated castles of the Dardanelles, it could be effected without any difficulty, for though very strong towards the sea, they have scarcely any defences on the land side.

The Duke de Laval is appointed successor to the Prince Polignac as Ambassador of France at the Court of London; and the Viscount Lodois de Marcellus is appointed to the post of Under Secretary of State for Foreign Affairs. These two appointments have given rise to fresh invectives on the part of the French Liberals, who affirm that the two individuals named are friendly to England! How strange that an Ambassador, who in all ages has been deemed a messenger of peace, must at this enlightened epoch be a foe—an enemy forsooth must be sent on a friendly errand. What miserable infutation. Was such an absurd contradiction to happen in Ireland it would afford mirth for all the blockheads in Christendom.

The *Constitutionnel* is very *naive* on the subject of the new Keeper of the Seals having sent a requisition to the newspapers offices, demanding the names, ages, and places of abode of the different editors, correspondents, &c. The *Constitutionnel* says, that, for themselves, they are ready to give the Keeper of the Seals, not merely their names, abodes, &c.—but the portraits of their persons, if that will gratify him. This is truer than the writers of it are aware of. If the editor of a popular French Journal were not as well known as the title of his work, he would throw up his occupation as not worth holding. A law decreeing that their "true effigies" should be displayed in every print-shop and café in the Kingdom, would be hailed by them with universal applause—even though it were proposed by M. de la Bourdonnaye himself!

SPAIN.

We publish the following letter, though we doubt the correctness of its information.

Extract of a private letter of the 3d inst. from Madrid:—"The expedition sent out from Havannah has caused such surprise to the English Cabinet, that the Duke of Wellington has been induced to write a letter to our Sovereign, in which he says that as a Spanish General devoted to his Majesty and interested in his glory, he begs him not to hazard an ultramarine expedition without making the English Government acquainted with it, and adds that England will willingly co-operate, when the time is opportune, to bring back the former colonies of Spain under legitimate authority. The expedition that sailed from Havannah on the 5th July, seems to the Duke altogether inadequate to the object proposed, and may be prejudicial to the success of a more numerous expedition, better combined, and supported by Great Britain; besides the disgrace that would be thrown upon the Spanish arms by check, and the making knowa the persons in the cause of Spain. By such a discovery, the Spanish Government would be deprived of the succour of those persons of which it stands in need to accomplish the object proposed. This letter from the Duke, who for some time has appeared to be the protector of King Ferdinand, was delivered to his Majesty by the Minister of War."

A young lady, with a fortune of 50,000 francs offers her hand (by advertisement) to any young gentleman who sings well, takes no snuff, is addicted to the domestic virtues, and has a fortune equal to her own! All these desiderata being present, she is not particular as to his personal beauty!